

A szegedi üzemek közül elsőnek a Textilművekben osztották ki a nyereségrészesedést

Elérkezett a várva várt nap, a nyereségrészesedés kifizetésének napja a Textilművekben. Kíváncsian várják ezt azok is, akik korábban nem hitték abban, hogy az évi tervben felüli nyereségből ők is részesedhetnek. Reggel 6 óra után elsőnek a C-műszakbeliek vették át a borítékot. Kíváncsian nyitották ki, mennyi van benne, bár tudták előre, hogy 8 napi keresetnek megfelelő összeget kapnak. Nem mindenki kapta meg ezt az összeget. Akik fejelemzetlenek voltak, igazolatlanul mufasztottak, vagy háromszor elkéstek, kevesebbet kaptak, mint azok, akik mindig szorgalmasan dolgoztak, időben érkeztek a munkahelyre, és soha semmi hiába nem jelentkezett munkájukban. Ezenkívül munkások vették át a borítékot. Ki-ki egész évi keresetéhez mérten részesült az üzem tervben felüli nyereségből. Százhuszonháromezer forintot tartalékolnak különböző célokra. Gyermekjuttatásra, karácsonyi ajándékozásra, s a kiváló dolgozók, a munkaversenyben példamutatók jutalmazására.

a nyereségrészesedéssel együtt most személyenként külön 87 forintot kaptak hűségjutalomként.

Takarékba is jut

Többnyire már jó előre eldöntötték, ki mire fordítja a nyereségrészesedésből kapott pénzt. Zombori Jánosné szakszervezeti bizalmi elmondotta, hogy ő gyermekei részére vásárolt rajta ruhát és a férjének is kedveskedik valamivel. A fennmaradt összeggel meg majd csinál valamit — tette hozzá tréfásan. Náluk is minden fillérnek megvan a helye, még annak is, amit nem költenek el fizetés után. Takarékbetétkönyvük van és gyűjtögetik a pénzt már korafavasztól késő őszig, jobban mondva a télig, míg híztot sertést nem vásárolhatnak belőle. Mások bútorra, vagy házépítésre, esetleg motorvásárlásra gyűjtögetnek. Igen sokan a nyereségrészesedésésként kapott pénzt is egyenesen a takarékba tették. Igaz kissé későn kapták a takarékpénztár levelét, amelyben felhívja a figyelmet a lehetőségre, így csak tizenháromezer forint az az összeg, amit azonnal betettek a takarékbba.

Összegezik a kifizetés tapasztalatait

Több probléma vetődött fel a kifizetés előtti és a kifizetési napon. Az üzemi tanács máris öttagú bizottságot alakított, amelynek az a feladata, hogy összegezze az első nyereségrészesedés kifizetésének tapasztalatait, hogy azokat a jövő évinél majd hasznosítani tudják. A munkások figyelmét külön felhívták arra, hogy ilyen bizottság munkálkodik a tapasztalatok összesítésén. Kérték, hogy március 31-ig jeleljék be észrevételeiket, mondják el javaslataikat, hogy amikor majd az 1958. évi nyereségrészesedés kifizetésére kerül sor, még kisebb zökkenők se fordulhassanak elő.

Szeged munkaképes lakosainak foglalkoztatásáról

Most egy éve, amikor még elevenen érezzük a sztrájkhullámok utórezgéseit és az ellenforradalmi rombolás okozta 22 milliárdos kár nyomasztó terhe nehezedett vállunkra, csak az erőshítők hitték, hogy a forradalmi munkáspárt kormány ereje és határozottsága urrá lesz a káoszon. Az év végére mind a termelésben, mind a termelékenységben néhány százalékban meghaladtuk az 1956. év első kilenc hónapjának átlagát. A foglalkoztatottság az állami iparban országosan jóval meghaladta az előző évit, Szegeden 1956-hoz képest a dolgozók száma átlagosan a szocialista iparban három, a mezőgazdaság állami szektorában 36 százalékkal, az állami és szövetkezeti kereskedelemben 11 százalékkal, a helyi közlekedésben 4 százalékkal, a kommunális vállalatoknál 7 százalékkal nőtt. Ezekben a termelői ágazatokban a dolgozók részére kifizetett munkabérek összege együttesen 25 százalékkal emelkedett. Ezek a valóság tényezői, amelyek különböző szemléletet váltottak ki. Akadtak olyanok, akik úgy látták, hogy az élet Magyarországon a »hegyen-völgyön jákodalom« idősza felé halad. Ezt általában a gyors talpraállítás, a Szovjetunió, a népi demokratikus országok baráti segítsége nyomán kialakult gazdasági helyzet formálta. Mások viszont legyintettek, és legyintenek jónéhányan még ma is. Azt mondják, hamisak és számkok, mert ha így lenne igaz, ahogyan a számkok élénk társak, akkor nem állana naponta hatvan-hetven ember a tanács munkügyi hivatala előtt. Ismét mások sötét képeket festenek, ha népgazdaságunk perspektívájáról esik szó.

előtt naponta hetven ember vár munkaalalomra, néha még több is. Ekkora városban, hacsak ennyi ember keresne munkát, könnyen napirendre térhetnének a probléma felett. A valóságban ennél jóval többen, százak és százak szeretnének elhelyezkedni. A jelentkezők hatvan-hatvanöt százaléka nő és ezek is többnyire szakmai képzettség nélküliek, tehát csak segédmunkásként alkalmazhatók. Többen adminisztrációs munkakörben dolgoztak korábban. Szakmunkás jelentkező csak elvétve akad még a férfiak között is. Hogyan lehet az, ha nemcsak országosan, hanem Szegeden is nagyobb a foglalkoztatottság, mint például 1956-ban volt városunkban, mégis több százra tehető az olyan dolgozók száma, akik munkát keresnek. Hadd lássunk csak egy számot a Statisztikai Hivatal Szegedi városi igazgatóságának 1957. évről szóló jelentéséből: »A város lakossága természetes úton alig szaporodott, viszont 1957 első kilenc hónapja alatt 1600-zal több volt a városba költözők száma, mint az elköltözők száma«. A bevándorlás révén történetesen a város lakossága természetes úton alig szaporodott, viszont 1957 első kilenc hónapja alatt 1600-zal több volt a városba költözők száma, mint az elköltözők száma. A bevándorlás révén történetesen a város lakossága természetes úton alig szaporodott, viszont 1957 első kilenc hónapja alatt 1600-zal több volt a városba költözők száma, mint az elköltözők száma.

jobb lehetőségekre. Az építőipari vállalatokhoz és más hasonló jellegű üzemekhez nem akarnak menni, bár semmi szakmájuk sincs, csak segédmunkások. Amikor felajánlották nekik a helyet, akkor általában azt válaszolták, majd gondolkodnak még, de végül is nem jelentkeztek munkára. Így aztán a Szegedi Építőipari Vállalat kénytelen Bajáról, Szeged környékéről toborozni segédmunkásokat.

Az előjelek szerint, amikor a Konzervgyár megkezdte munkáját tavasszal és nyáron — ha ma még van is munkanélküli munkavállaló ember — hiány lesz segédmunkásokból Szegeden. Más a helyzet azoknak a munkába állításával, akik nehezebb fizikai munkát nem tudnak végezni, szakképzettségük pedig nincs. Kevés üzem vagy gyár keres mostanában portási, éjjeliőri és hasonló könnyű beosztású munkára jelentkezőket. Több a gond a női munkaerőnél. Sok olyan nő van ugyanis, aki nem családfenntartó, de szeretne elhelyezkedni, főként nehezebb fizikai munkát nem igénylő munkakörben. A baj azonban, hogy a jelentkezők sok esetben nem felelnek meg az egészségügyi követelményeknek, és semmiféle szakképzettségük sincs. Éppen ezért a jelentkező nők elhelyezése nagy gondja ma Szegeden a munkásirányító szerveknek.

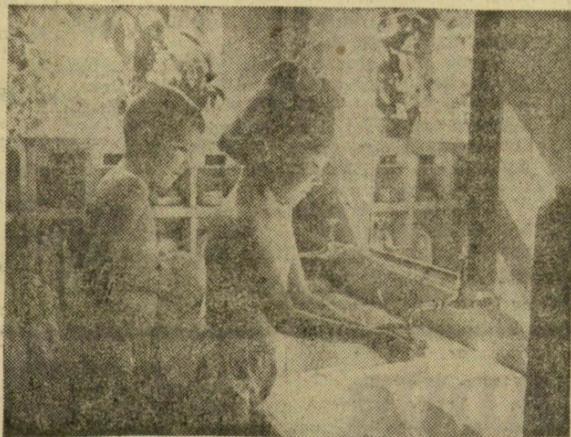
Előreláthatóan csak az idényjellegű üzemek, gyárak munkájának megkezdésekor lehet segíteni, s lehet majd a munkát keresők kérését kielégíteni. A szegedi idényjellegű üzemek általában nyáron 2500 fővel foglalkoztatnak több munkást, mint télen. Mégis van-e lehetőség ezenkívül a munkanélküli levő dolgozók foglalkoztatására? Lehetne. Sokat emlegettük már a totó-lottó irodát, amely — ha végre megoldódik a helyiségproblémája — valóban könnyebb munkát tudna biztosítani. A Szörme és Bőrruhakészítő Vállalat is bővítené üzemét, ha helyet kapna, Volna is helye az Orion Bőrgyár épületében, ha raktárjellegű megszüntetnék. Ugyancsak helyiség híján nem tudnak Szegeden kesztyűgyárt létesíteni, amit állítólag a minisztérium szívesen adna Szegednek. Ez is sok száz munkást tudna pedig foglalkoztatni.

Hely, hely és harmadszor is hely, és máris lesz munkalehetőség. Vannak azonban kihasználatlan helyiségeink. Például üresen állnak sok helyen Szegeden a pincék. Szó sincs arról, hogy akár a Szörme és Bőrruhakészítő Vállalat, vagy a kesztyűgyár üzemegységeit helyezze el a pincében. De miért nem termelünk például bennük gombát? Gombatermelő vállalatot lehetne létrehozni Szegeden. Kibővíthetnék a Szegedi Kertészeti Vállalat profilját, s termeltethetnének vele gombát. Ezzel javítanánk városunk élelmiszerellátását, növelhetjük az exportra kerülő termékek mennyiségét, mert igen kedvelt a keresett cikk külföldön a gomba, s nem utolsó sorban növelhetnénk a munkaalkalmakat, munkalehetőségeket Szegeden.

Sokat foglalkoztat bennünket ez a gond, a munkaképes dolgozók elhelyezése. Törődik velük a város, de mint láthatjuk, még többet lehet tenni érdekükben, még mielőtt elérkezne az idényjellegű üzemek nyári munkája.

NAGY PÁL

Fiatal város legfiatalabbjai

A Szovjetunióban nemcsak gyárak, lakóházak épülnek általában, hanem egész új városok is születnek. Szovjetországnak 1926-ban csak 461 városa volt, harminc év múlva pedig már 841. A legújabb városok egyike: Komzomolszk. S képünkön a fiatal város legfiatalabb lakói közül láthatunk, aminél nagy buzgósággal mossák le a délutáni játszós porát a kujbisevi vízierőmű építőinek óvodájában.

Bosszankodók is akadnak

Legtöbben örömmel vették át a borítékot, akadtak azonban olyanok is, akik keveselték a pénzt. Nem is a fejelemzetlenkedők méltatlankodtak, hiszen jól tudták, hogy a könnyelműségnek a felelőtlenségnek ára van. A nyereségrészesedés elosztásának módjáról szóló üzemi tanácsi határozat alapján a bérelszámolóban levonták a büntetést. Nagyobb elégedetlenség mutatkozott azoknál a munkásasszonyoknál, akik évközben szülei szabadságon voltak. Arra az időre ugyanis, amíg az SZTK-tól kapták illetményüket, az üzemben nem számfejtettek részükre nyereségrészesedést. Kilencven ilyen asszony dolgozik a Textilművekben. Az üzemi tanácskozáson annakidején nem emeltek szót az elosztás elve ellen, most mégis sérelmezik, hogy nem kaphattak annyi nyereségrészesedést, mint mások. Részükre ismételt megmagyarázzák, hogy arra az időre, amikor nem járultak hozzá termelőmunkájukkal az üzem többlet nyereségének megteremtéséhez, nem jár nyereségrészesedés.

Míg sokan örülnek, akadnak más okok miatt bosszankodók is. Az üzemi tanács ugyanis úgy határozott, hogy nyereségrészesedést csak az a munkás kaphat, aki legalább egy éve dolgozik a gyárban. Nem ok nélkül határoztak így az üzemi tanács tagjai. 1956-ban például a dolgozók 52 százaléka cserélődött a Textilművekben. Az elmúlt esztendőben lényegesen csökkent a »vándorradarak« száma — ahogy itt a Textilművekben is nevezik a munkahelyüket sűrűn változtatókat —, az összmunkások száma 33 százalékkal cserélődött. Ez is nagy szám, de az előző évihez viszonyítva már lényegesen kisebb. A törzsgárda most hasznát látta az üzemhez való hűségének, ugyanis

FELHÍVÁS A MAI DÍSZÜNNEPSÉG ELNÖKSÉGÉHEZ

A Hazafias Népfrent és a KISZ szegedi bizottsága felhívja a mai színházi díszünnepség elnökségébe meghívott figyelmét, hogy a színészársalóban (bejárat a színészkapun) a gyülekezés a külön küldött meghívótól eltérően nem háromnegyed, hanem egynegyed 11-kor lesz. Ezúton is kéri a pontos megjelenést.

Szeged emlékezése 1848 forradalmi hagyományaira

Koszorúzási ünnepségek

Az 1848-as szabadságharc, március 15. forradalmi emlékére szombaton, tegnap vörös és nemzetiszínű lobogódszobor öltözött Szeged. Délelőtt 11 órakor a Klauzál téren felsorakozott a honvédség díszszakasza. A MAV-zenekar a Himnuszt játszotta a Kossuth-szobor előtt. Azután a Kossuth-nóták dallamai közepette a városi pártbizottság, a Hazafias Népfrent, a KISZ városi bizottsága, a tanács, az üzemek, intézmények és iskolák képviselői elhelyezték a megemlékezés Koszorúit a Kossuth-szobor talapzatára.

Megnyílt a 48-as emlékkiállítás

Szombaton, tegnap délután 3 órakor a Móra Ferenc Múzeumban ünnepélyes keretek között dr. Bálint Alajos múzeumigazgató nyitotta meg a 48-as emlékkiállítást. A gazdag kiállítást a Hazafias Népfrent szegedi bizottsága kezdeményezte és anyagát a Somogyi Könyvtár, a Móra Ferenc Múzeum, s az Allami Levéltár állította össze. A kiállítás megnyitását mutatták be Petőfi Szabadság, szerelem című versének dr. Szeghy Endre főiskolai tanár által énekkarra szerzett művét, amelyet lapunk most helyén méltatunk.

teonban Petőfi szobrát koszorúzták meg, s itt a Vasútforgalmi Technikum ének-kara előadásában hangzott el a Himnusz. A szőregi csata Aradi vértanúk terén lévő emlékművének talapzatára a fegyveres testületek, az egyetemi ifjúság, a város dolgozó népének képviselői helyezték el a koszorúkat. A koszorúzás alkalmával az Egyetemi Kórus a Himnuszt és a Szózatot énekelte. Este 7 órakor a Szegedi Nemzeti Színház ünnepi előadásban mutatta be Erkel: Hunyadi László című operáját.

A kiállítás témaköre a márciusi forradalommal, az áprilisi törvényekkel kezdődő s bemutatja a szegedi

Ma díszünnepség a színházban

A Hazafias Népfrent Szeged városi elnöksége, a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetsége Szeged városi bizottsága és a városi tanács ma, vasárnap délelőtt fél 11 órai kezdettel március 15. díszünnepséget rendez a Szegedi Nemzeti Színházban. Ünnepi beszédet mond dr.

Senki nem állította, hogy gond nélkül élünk. De a ma jelenségeit nem vizsgálhatjuk úgy, hogy ne pillantsunk a tegnapi, és ugyanakkor a holnapra. Van gondunk, de ezek a múlt bármelyik időszakánál kiegyensúlyozottabb gazdasági helyzet gondjai. Ilyen gondunk Szegeden a város munkaképes lakosainak foglalkoztatása. Tény, hogy a munkügyi hivatal

nemzetiség, honvédség felállítására, Kossuth szegedi szerepére vonatkozó dokumentumokat. A tavaszi hadjárat anyaga a nemzetiségiek felkérésének dokumentumaival egészült ki. Láthatjuk a Nemzeti dal eredeti nyomtatott példányát, röpiratokat, nyomtatványokat, amelyek a márciusi forradalom napjait idézik. Érdekesek a különböző fegyverek, érmék, pecsétek és pénzek is a szabadságharc időszakából. Megkapó fényképgyűjteményt is láthatunk a kiállításon, amely a szegedi 48-asok sírjairól készült. A városi tanács 1849. április 23-i jegyzőkönyve is tanúsítja, hogy a tanács lelkesedéssel vette tudomásul a függetlenségi nyilatkozatot. A bejegyzést és a kötet további lapjait az elnyomatás korában fekete tinta ráöntésével olvashatná kellett tenni. Csak később tehetők ismét olvashatóvá a fontos bejegyzéseket.

Lőkös Zoltán újságíró, a Hazafias Népfrent szegedi elnökségének tagja. A beszéd után gazdag kulturális műsor következik. A műsorban a színház több művésze, operaénekes, szólaművésze és a színház vezetői, valamint a színház vezetői és kiváló szegedi öntevékeny énekkarok, táncosok lépnek fel.